

Криптомерії вклонились морю...

Дмитро Тась

Криптомерії вклонились морю...
Пий печаль, коли вона глибока,
Радість пий, коли вона велика!
Криптомерії вклонились морю,
А воно безумне, сірооке
В камінь б'є, на берег скаче дико,
Проти сонця очі мружить хворі...
Чашу моря баня неба вкрила,
А на схід снігові верховини
Тулять думи у холодні хутра...
Чашу моря баня неба вкрила —
Від глибин, від каменю й дельфіна
Хвилі річ ведуть і грізну й мудру.
Чайка схопить на перисті крила
Мудрість моря й понесе під небо.
З океанів - чорну таємницю
І з глибин - нечувані простори!
Мудрість моря понесе під небо
Стрілокрила та могутня птиця.
...Здрастуй гнівне, здрастуй люте море!
Я прийшов, такий як є, до тебе...